

tage noget, som jeg ogsaa var inde paa i Foraaret under Behandlingen af det tidligere omtalte Forslag om Børns Arbejde, at man maa passe paa ikke gennem en Lovgivning at komme til at svække Forældrenes Ansvar overfor deres Børn, og jo mere vi gennem Love trækker Linier op, des mere fjerner vi Ansvarfølelsen fra dem, hos hvem den bør og skal være, nemlig Forældrene. Jeg vil altsaa benægte, at dette er et Lovforslag, der i første Linie drejer sig om Forholdet mellem Arbejdsgiver og Arbejder, idet jeg mener, at det særlig tager Sigte paa Forholdet mellem Forældre og Børn.

Naar jeg før sagde, at jeg anerkendte den internationale Strømning, som er fremme i Tiden, og kan forstaa den og billige den, maa jeg dog tilføje, at naar disse forskellige Konventioner er tiltraadt af saa forholdsvis faa Stater, maa det ligge i, at Forholdene indenfor de enkelte Nationer, de Forhold, Mennesker lever under i de forskellige Lande, alligevel er saa forskelligartede, at de ikke paa en Studs lader sig ordne under een Hat. Dette maa ikke opfattes som Udtryk for Modvillie og Mangel paa human og social Forstaaelse, men til alting kræves der Tid og en vis sund Udvikling, og saaledes ogsaa paa dette Omraade, og naar vi fra vor Side stiller os noget nærende, er det ikke, fordi vi ikke under Børnene gode Kaar, men vi mener, at vi paa dette Omraade har saa gode Forhold her i Landet, som vel nogen Stat har, og naar vi tager et vist Forbehold, er det, fordi denne internationale Konvention muligvis paa et enkelt Omraade vil kunne gribe ind i en af vore særlige Skoleformer. Man har jo ogsaa i Genève erkendt, at vi her har en særlig Skoleform, som man muligvis, hvis man havde kendt den i Tide, kunde have taget noget mere Hensyn til ved Konventionens Affattelse.

Tvede: Det er meget rigtigt, som det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Marie Hjelmer) udtalte, at der i 1919 gik et Pust over Verden, hvor alle troede, at man gik en helt ny Tid i Møde. Men det viste sig meget hurtigt, som jeg ogsaa bemærkede i mine Indledningsudtalelser, at det ikke gik saaledes; de nordamerikanske Fristater meldte sig straks fra, ja, de meldte sig vel egentlig slet ikke til, og Frankrig har kun vist sin Interesse ved at ratificere een Konvention. Nu arbejdes der derfor med et helt andet Sigté, men jeg er tilbøjelig til at tro, at det er et mere grundigt og rationelt og forsigtigt Arbejde, der nu fore-

tages, saaledes at det, der nu sker, muligvis kan holde. Og det er jo det bedste; det, vi skriver under paa, skulde jo ikke være en Lap Papir, som kan flyve bort; men noget, som vi kan staa ved og holde. Derfor er det ogsaa min Mening, at vi maa være ganske klar over, hvad det er, vi skriver under paa og binder vort Land til i 10 Aar, saaledes at vi kan forsvare at have været med til det. Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds sagde jo ogsaa selv, at der kunde være enkelte Tilfælde, hvor man ikke direkte kunde gaa med til en Konvention. Det er rigtigt, men det er derfor, vi skal undersøge Sagen. Vi har jo ikke vist nogen Modvillie; tværtimod, Danmark har ratificeret 6 Konventioner og derigennem vist, at man vil være med, og naar man nu vil have disse Forslag i Udvalg for nærmere at prøve dem, er det ikke mindst, fordi der i det andet høje Ting har været Divergens med Hensyn til, hvorvidt vor Lovgivning svarede til Konventionerne. Det er det, vi skal undersøge, forinden vi giver vort Haandslag og vedtager Ratifikationerne. Det er ikke Meningen med mine Udtalelser, at jeg vil spænde Ben for noget, som kan svare til vort Lands Lovgivning, men jeg vil ikke være med til at sætte Danmarks Navn under noget, som vi bagefter maa fortryde.

Marie Hjelmer: Jeg kan egentlig ikke undre mig over, at det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit) ved denne Lejlighed ikke har kunnet modstaa Fristelsen til at bestige sin Kæphest, nemlig at tale om Forældres og Børns gensidige Ansvar. Men det forekommer mig, at dette ikke har det allerfjerneste med det foreliggende Forslag at gøre. For øvrigt vil jeg takke det ærede Medlem, fordi hun vil tage min Moralprædiken til Efterretning, og det skulde glæde mig meget, hvis en nærmere Overvejelse kunde udvide det ærede Medlems Horisont lidt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Inger Gautier Schmit: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.